

ÜMİT BAYAZOĞLU

Gazeteci-yazar Ümit Yaşar Bayazıtöğlu 24 Nisan 1953'te
Malkara'da doğdu. Gazetecilik ve Halkla İlişkiler
Yüksekokulu mezunudur.

Diđer kitapları

Hatay Meyhanesi Defterleri
Yapı Kredi Yayınları, 2003

Uzun, İnce Yolcular – 37 Portre
Yapı Kredi Yayınları, 2004

Hayat Tatlı Zehir – Aydın Boysan Kitabı
İş Bankası Kültür Yayınları, 2007

u s u l g e r e ğ i

Hatırda Kalmaz Satırda Kalır, gazeteci-yazar Ümit Bayazoğlu'nun “bir çeşit sivil ansiklopedi teklifi” olarak tanımladığı “portreler galerisi” kitaplarının ikinci cildir.

Kitaptaki yazıların ilk halleri *BirGün*, *Yeni Harman*, *Agos*, *Sanat Dünyamız* ve *Nokta* vb. gazete ve dergilerde yayımlanmıştır.

Türkçe yazımda Ömer Asım Aksoy'un *Ana Yazım Kılavuzu* (Epsilon Yay.) temel alındı, Necmiye Alpay'ın *Türkçe Sorunları Kılavuzu*'ndan (Metis Yay.) yardımcı kaynak olarak yararlanıldı.

Kitabın yayına hazırlanmasında katkılarını sunan Funda Tosun'a teşekkürlerimizle.

y a y ı n c ı n ı n n o t u

**HATIRDA KALMAZ
SATIRDA KALIR**

A r a s Y a y ı n c ı l ı k
İstiklal Caddesi, Hıdıvyal Palas 231/Z
34430 Tünel, Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 252 65 18 - 243 06 02
Fax: (0212) 252 65 19
info@arasyayincilik.com
www.arasyayincilik.com
Sertifika No: 10728

ARAS - UŖU 134

Ümit Bayazoğlu
Hatırda Kalmaz Satırda Kalır

Yayına Hazırlayan
Ararat Şekeryan

Kapak Tasarımı
Aret Gıdır

Kapak Fotođrafı
Şahan Nuhoglu, 2004
*Ümit Bayazoğlu Sahaf Vahan'ın
Galatasaray'daki tezgâhında*

© Aras Yayıncılık, 2013
ISBN 978-975-5753-34-4

Baskı
Sena Ofset
2. Matbaacılar Sitesi 4NB7-9-11 Topkapı-İstanbul
Tel: (0212) 613 03 21
Sertifika No: 12064

Ocak 2013, İstanbul

HATIRDA KALMAZ SATIRDA KALIR

58 Portre

ÜMİT BAYAZOĞLU

“Portreler galerisi”nin ilk cildi 2004’te Uzun, İnce Yolcular adıyla yayımlanmıştı. Kitapta 37 portre yer alıyordu: Alp Zeki Heper, Aktedron Fikret, Hasan Kazankaya, Tarzan Toma, Pandora, Zennube, Nana, Seher Şeniz, Nebile Teker, Benli Belkıs, Prenses Fazıla, Camara Fatumata Sökmen, Yaşar Hayrettin Dahik, Beyhan-Ferda Güley, Ahmet-Nermin Farukî, Meliha Zafir, Kazım Zafir, Doğan Kardeş, Zati Sungur, Sadun Boro, Cemal Işın, Selahattin Giz, Dario Moreno, Mesut Aytunca, Ergüder Yoldaş, Zeki Beyner, Nevzat Açıköz, Çanakkaleli Baudelaire: Orhan Talat Şalcıoğlu, Süheyl Furgaç, Sakallı Celal, Karıncaezmez Şevki, Hıppiler Kraliçesi Perihan-Hıppiler Kralı Yener.

Ada'ya...

Veraset

*Ninem beş yüz altına satılmış bir esirdi,
Dedem beş yüz altını sayan derebeyi:
Köpek kanı, kurt kanı birbirine girdi,
İkisinden meydana çıktı kurt köpeği.*

*İki zıt cevheri var nabzımda duran kanın
Biri el pençe duran, öteki durduranın.
Duygum sana taparken, düşüncem bir hayvanın
Sırtında bir kadınla aşar karşı tepeyi!*

*Ben ninemden muhabbet, dedemden kin almışım,
Çini bir kase kadar başkadır içim dışım,
Elini öpmek için yalvarsa da bakışım
Isır diye seğirir gözlerimin bebeği.*

Faruk Nafiz Çamlıbel

(İdris Küçükömer'in "Devlet ve Biyoloji"
bahsinde öğrencilerine çözümlettiği şiir.)

Mesleğe ilk adım

Ne yazık ki mesleğe adım atar atmaz karşılaştığım kanlı şiddet gösterisinin müsebbibi bendim: Yazdığım haber yüzünden kasaba karışmıştı. Kasabada böyle bir olay ancak üç yüz altmış beş günde bir olacak şeydi. Şöhretim bir anda köşe yazarımız alkolik avukatın bile önüne geçmişti.

Mesleğe on üç yaşımıdayken bir kasaba matbaasında başladım. Artık her yıl, yaz tatillerinde gazeteciydim. Henüz işin başında bir unvanım bile olmuştu: “Düğün Davetiyeleri ve Kartvizit Editörü!” Ancak bu uçmayan, uçurmayan sıkıcı bir işti. Patrona çay söylemek, Spor-Toto kolonlarını yatırmak, dükkânın önünü sulamak, pazarda yengeye file taşımak bana kartvizit basmaktan daha heyecan verici geliyordu.

Hele hele onunla pazara çıkmak! Çünkü patronun eşi tam bir *femme fataledi*. Sanki eteğinin altında iki tane basketbol topu saklardı. O zamanlar bir gazetecinin sevgilisi işte tam böyle olmalı diye düşünürdüm.

Gazetemiz sadece bir yapraktı. Patron, arka yüzü silme ilan olan bu paçavranın ön yüzünü adliyeden, belediye haberlerle tek başına dolduruyor, baş makaleyi de Jack Nicholson'a benzeyen alkolik bir avukata yazdırıyordu.

Ona imrenirdim, onun makalesi olmazsa gazete çıkmazdı. Elinden yazıyı almak, dizmek, basmak hep benim işimdi. Yazılarını çoğu zaman meyhanede yazardı veya parkta, havuz başındaki çınarın altında. İlham perisini beklerken sigara paketinin arkasına anlaşılmasız resimler çizerdi. Affedersiniz, baldızına âşıkı. Mektuplarını taşırdım, yasak ilişkileri kısa zamanda ayyuka çıkmıştı. Sarhoş avukatın üzerine çok gidilmiş olmalı ki, bir gün kasabanın meydanında, elinde bir şişe, herkese avaz avaz bağırarak acı bir nutuk çekmişti.

Yazarken onu izlerdim, sanki başka bir yaratığa dönüşürdü, başkalarından “başka” bir insan olurdu! Kalem eline alınca yüzünü güzel bir hüznün kaplardı. Gözleri öyle bir âleme dalar giderdi ki, bir süre kaybolup geri döndüğünde ıslak olurdu. Daha o zamanlarda “erdem bedelinin acı olduğunu” sezmiştim.

“Davetiye ve Kartvizit Editörü” sıfatı üstümde kalmak şartıyla artık muhabirliğe de başlamıştım. İlk manşetimi 15 yaşında attım: “Makam arabasıyla devri saltanat!” Ama haberim patronun imzasıyla çıkmıştı. Her kasabada olduğu gibi bizim kasabada da makam arabasını özel arabası gibi kullanan bir veteriner vardı (Oğlu sınıf arkadaşım, İngilizcesi mükemmeldi).

Patron, “Sen ufaksın, rüştünü ispat etmeden imza atamazsın!” diyerek haberimin üstüne konmuştu; ama

bunun bedelini çok ağır ödedi: Zorba veteriner onu kasabanın ortalık yerinde, hem de piyasa vakti tabanca-sıyla bacaklarından vurdu.

Valla haberim doğrudu. Gözlerimle görmüştüm: Günlerden pazardı, beş yalıklı çeşmenin orada kurmuştu sofrayı, makam arabasını ıhlamurun altına çekmişti. Birkaç avcı ile birkaç serseri de beraberindeydi, kalabalıklı-lar. Kuzu çeviriyorlar, pikap çalıyorlardı.

Veteriner aslında eğlence düşkünü, âlemci bir adamdı. Hele sarhoş olunca şakacının biri olup çıkardı. Tabii şakalar eşek şakası. Birbirlerine yaptıklarını burada söylemeye terbiyem müsaade etmiyor. Hava kararınca ateşi harlattılar, mezeler tazelendi. O sıra pikapta “Mâni oluyor halimi takrire hicabım / Üzme yetişir, üzme firakınla harabım” şarkısı çalıyordu. Sarhoşlar aşka gelip havaya ateş açtılar. Biz o zaman korktuk, evlere dağıldık.

Patron vurulduktan sonra geçmiş olsun ziyaretine git-tiğimdeyse, onu kendisini vuran veterinerle şakalaşırken buldum. Bu olayın ertesi veteriner ödüllendirilir gibi daha iyi bir yere tayin edildi. Patron da heriften ciddi para koparmış olmalı ki, haberi tekzip etti. Ben de yalancı oldum. Bunun üstüne evde yediğim papara da daniskası.

Hayatımda karşılaştığım ilk sosyal çelişki buydu ve iş-te o gün (ki, yağmur yağıyordu) ben solcu olmaya karar verdim. O gün hem çok sevinmiş, hem çok üzülmüş, hem de çok korkmuştum. Öyle çok korkmuştum ki, meslek hayatım boyunca bir daha hiç manşet olamadım.

Ümit Bayazoğlu
Haziran 2012